

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára		Felétel szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Közírókat nem adunk vissza.
Egész évre 8 K		OSZESZLY M. VICTOR.	BALKÁNYI ERNŐ.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Erő könyvkereskedésben Alsólendván.
Fel évre 4 -		MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		
Negyed évre 2 -		A nyitór száma egy korona.		
Egyes szám ára 20 fillér.				

Megindulnak az új vonatok!

— Végre, valahára. —

Immár minden kétséget kizárólag állíthatjuk, hogy május elsején okvetlenül megindulnak az ebédutáni vonatok. Megvalljuk, a mai napig nem egész bizalommal vetjük a híreket, melyeket az új vonatközlekedésről felénk közöltek, de ma már abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy az új menetrendet — az ebédutáni vonatokról — teljes pontossággal adhatjuk.

Az új vonat Csáktornya-óról délután 1 óra 10 perckor indul s Alsólendvára érkezik délután 2 óra 3 perckor. Itt 15 perczig vesztelgeve délután 2 óra 18 perckor indul Zalaegerszeg felé. — A másik vonat Zalaegerszegről délelőtt 11 óra 50 perckor indul s délután 2 óra 17 perckor érkezik az alsólendvai állomásra. Alsólendván 10 percz vesztelgeve 2 óra 27 perckor indul Csáktornya felé. Csáktornyára ér délután 3 óra 20 perckor.

A gyengébbek kedvéért szükségesnek tartjuk még megjegyezni, hogy a reggeli és esti vonatok ezután is közlekednek.

Az ebédutáni vonatok egyelőre csak próbavonatok lesznek, hat hónap után azonban, ha az üzletgazgatóság célszerűnek látja, állandó vonatokká tétetik. Szeretjük hinni, hogy nemcsak nekünk itt jól be az új közlekedés, hanem a vasutársaságnak is, éppen ezért nem igen félünk, hogy novemberben visszaesünk a régi állapotba.

A kedvezőtlen forgalom ellen már nem új a panasz az utazó közönség körében, amennyiben az sehogysen felelt meg haladó városunk igényeinek. Az üzletgazgatóság végre valahára belátta a régi terv okszerűségét, s valószínűleg nem is tevedett. — Az új vonatok tehát május elsején okvetlenül megindulnak, egy egész város és egy nagy vidék őszinte öröme!

Rothadás.

Alsólendva, április 25.

Aki érdemesnek találja a fáradságot, vegye kezébe egy mai modern magyar napilapnak hétfőtől vasárnapig terjedő számaát és számolja meg, hogy hány gyilkosság, öngyilkosság, rablás, csalás, sikkasztás, betörés, lopás, erkölcstelen bűn történik szép Magyarországon.

Ez a furcsának tetsző statisztika megdöbbentő eredményt fog feltárni minden olvasó előtt, olyat, amely képzeletét is felülmúlja.

És az ilyen statisztikával foglalkozni korántsem fölösleges dolog.

Nem fölösleges különösen a magyar értelmiségnek, az intelligens művelt közép osztálynak, melynek rétegeből a legtöbb áldozatot szedi e szomorú statisztika.

Foglalkozni kell e megdöbbentő magyar társadalmi állapottal azért is, mert e bajon csak az értelmes közép osztály segíthet, amelynek lételetl immár teljesen aláasta.

Rettenetes az, amit negyven év különböző felmutat a magyar társadalom különben.

Negyven év előtt még jóformán csodaszámba ment egy öngyilkosság s a harminiat, aki gyilkolásra vetemedett, viaszba öntve belépti dijt mellett mutogatgatta a pa-noyármakban éveken át.

Azután hanyatlott egyre a társadalmi élet.

Az atyafiságos érzelmek kihaltak a magyar ember kebléből.

A magyar közép osztályt ijesztőben pusztult, szegényedett el, megdrágultak egymás iránt, sorakból mind sürűbben és sürűbben jutottak a bűnök felszaporodott statisztikájának lajstromába.

Mi tette ezt? Az egzségesség magyar társadalmi fölfogás lassu kiirtása.

Elvették tőlünk a zamatos magyar szokásokat és beültették modern nyugati államok divjátát.

És züllöttünk a lejtőn lefelé. A „társ ur” és a „kisasszony” utóljára kevés lett igényeinknek, levettük hát és nagunka öltöttek a cseldek.

És megindult társadalmunkban a „nagyságos” hőbort pusztító versenye.

Megváltoztak az irodalmi, a művészeti viszonyok, a keblünkben élt parázs hazaszeretet csak mint egy lejtőn kor bálnura lémító mesés nagysága maradt meg számunkra.

Egy sereg színházunk keletkezett, mely

Hogyha egyszer...

Hogyha egyszer az történe me vetem, Csodát tenne szivemmel a szerelmem; S a szivem egy szép csillagá változna. — Az a csillag, fényes csillag! Csak te read, csak te néked ragyogna!

Hogyha egyszer az történe me vetem, Csodát tenne szivemmel a szerelmem; S a szivemből nőne egy szép rózsába. — Minden reggel néked nyílna! S hozzád szállna mámorító illata!

Hogyha egyszer az történe me vetem, Csodát tenne szivemmel a szerelmem; S a szivemből lenne egy búz csalóagny. — Néked sirná el keservét! Holdsuagaras, lágy tavaszi éjszakán!

... S hogyha egyszer az történe me vetem, Értém éneked szívedben a szerelmem; Rám bontnál s édes ajkaid csokolná. — Szegény szívem, fűdj szíved! Örömeimben hej! de meg is gyógyulna!...

(Komárváros.)

HARTL LAJOS.

Két koponya.

Schultz, a tudós professor, a világhírű antropologus, a kis német egyetemi város büszkesége íróasztalánál ült. Az óriási zöld ernyővel letakart villanylámpa kékes fénykörében két finoman preparált koponya fehérik.

Az illatos havanna-szivar füstje szélesy szürke csikokban uszák a lámpa körül, a tudós elnézte a szippant egyet-kettő belőle. Husvét esteje van és az egész hét szünetet jól felhasználta, a méréseknek egész tömegét végzette és rubrikázta be a lepeddésnappal pontossággal.

A derekas munkát végezt, jó lelkiismeretű emberek csendes nyugodalmát élvezte és aranykeretes pápazsmét mosolyogva hordozta körül a krániometereken, koponyaalványokon és szögmérőkön, miközben markáns vonású, galamb-orsz fejét hatalmas karosszékének párnájára nyugtatta.

Az asztal szélére tett havanna-szivar füstje előbb bodor két karikákban, aztán vékony sugárban emelkedett a sötét menyezet felé. Emelkedett, emelkedett és a kanyargó szürke füstfelhő lassan-lassan elhomályosította a lámpa fényét, a szoba háttere komor feketeségbe veszett, csak a két koponya ragyogott lehéren és vigyorgott rendületlenül. Igen, vigyorgott... Megdöbbenve konstatalta ezt az agg tudós, ki megszkotta, hogy csak az anyagot, az életlen, holt anyagot lássa ezekben az emberi csontokban. Azonban csakhamar elmosolyodott saját igazoltságán, hiszen bizonyos, hogy csak a furesa megvilágítás okozza a koponyák hungyorgatását s ha másféle fordítja őket, ismét visszanyerik semmitmondó kifejezősüket.

Fel akart állni, hogy megvizsgálta a koponyákat, de végtelen csodálkozással tapasztalta, hogy nem tud megmozdulni. Egy láthatatlan erő székehez nyomta, mintha vaspantok szorították volna vissza.

Bosszankodva nézett szét a szobában, mely-

ben fafogys fuvallat lengett végig. Ekkor megszólalt az egyik koponya, halk, lehelleltszeri hangon:

— Schultz professor!

A tudós ének meredő hajjal, az ijedségtől megdermedve bémúlt re, de a koponya ismételte:

— Schultz professor! Ön rettenetes tévedésben van, mikor az alakot tanulmányozza az helyett, hogy a lényeket keresné... Hígyje meg, hogy teves utakon jár. Hamis tudomány az, melynek szolgáltatában erőit felemészti, melynek ifjúság és életének tartalmas felét feláldozza... Önök szemében az anyag minden, ez az alap, melyen állítólagos igazságaiikat, a tudományos dogmákat felépítik és e kínai falon túl látni egyáltalán nem tudnak, vagy nem is akarnak.

A professor homlokán nehéz izzadságcseppek gyöngyöztek s alig bírta kinyögni:

— De kérem, a tudomány mai állásponjtja...

A koponya éppen felcokogott:

— A tudomány mai állásponjtja?! Tudtában, hogy erre hivatkozik. A hivatalos tudomány mindig erre hivatkozik évezredek óta. A Gallilei, Képpert elítélt papok is erre hivatkoztak; Voltár, a bekkáz ténctemestérét pedig egyszerűen kinevetették... Eről tehát ne is beszéljünk... Az önök eszközei — drága professorom — még ma is rendkívül korlátoltak és gyermekesen naivak. Maga a kutatás ugyan a haladás egyetlen biztosítéka, de nagy kérdés, hogy az idővel egyre változó igazságok megérké-e egy egész emberi élet minden örömét és gyönyörűségeit?... En mondom, hogy nem, nem nem! — rákacsolta az éles hang. — Önök, a mai kor realis tudósai,

Páris pikantériával mulattatja a publikumot. A „Falu rossz”-ra nem megy el senki, mindenki a léha, pongyola, tragár fércműveknek tapsol.

Lyvénelt lett az irodalom is.

Magában a közéletben szegényebb lett a munka. Hölgyeink ott hagyták a főzőkanalat és hivatalkobá vágnak, hogy kelőleg megtarthassák kezecskéik fehérségét. Irtnak a családi élettől és kikerültek, ahogy csak lehet.

A válóperek száma jesszó nagyságúvá lön. Hisz ma nagyon egyszerű dolog megörömi a hitvesi esküt és egyszerűen kettéle válni. Meg sem itélük az elvált házasségeket.

A gyermeknek, mikor a világba lép, azt tanöcsölja az apa, hogy első a kényer. Azt szeresze meg bármilyen aon is. A lelkiismeretelt „mai világban” meg kell alkudni.

Igy zállott el a magyar társadalmi élet s abban a legnemesebb osztály, a közép-osztály.

Szomorú igazságok ezek, amiket nem a cikkíró mond el, hanem a szürke napi események egy heti statisztikája.

A közposztársaltnak érdemes ezzel foglalkozni, mertők állhatnak egyedül utájt ennek a retentető erkölcsi rothadásnak.

És ha gondolkozni fognak felőle, hát rájönnek, hogy nem kell pörtolni semmit, ami pongyola, férc és tragár; nem szabad a családi szentélybe engedni semmit a modern felgösből; a fiukat tisztességre, szerezységre, erkölcsre, hazafiságra, a lányokat női hivatásuk szeretére, munkára, a hitvesi kötelek hű teljesítésére, a konyhára kell szoktatni; megelégedni a régi „téns ur”-ral; az egyszerű puritán gondolkodással; megvetni a dolyfolt, az urhatnáság verseynt, a pongyola divatot — s e szomorú statisztika mindjárt megcsappank.

Tudósítóink, munkatársaink!

Több megyei uriembernek, akik tudósítói és munkatársi tisztséget vállaltak régebben lapunknál, — már hónapok, sőt évek óta ingyen küldjük a Híradót, anélkül, hogy egy betű tudósításukat látnók va-

laha. Amennyiben a lap technikai kiadásai nem engedik meg, hogy minden ellenszölgalat nélkül bárkinek is ajándékozzassunk, nagyon kérjük „tudósítóink” és „munkatársaink”, hogy egy levelezőlapon sürögősen értesítsék a szerkesztőset arról, hogy vagy megfelelnek az elvállalt kötelezettségeinkre, vagy pedig előfizetnek, a lapra, — mert ellenkező esetben legközelebb beszűntetjük címükre a lap expedíciását.

A szerkesztőség.

A gyermek.

(Megfigyelések)

Írta: Hegedűs Elek, zalabogányi tanító.

III.

Legutóbbi pädagogiai cikkemet azzal zártam, hogy miként is írhatjuk ki a gyermek lelkéből az ott lappangó kápiszást.

Látuk, hogy a gyermek megszegyénítése legutóbbször megkezdte a gyermek lelkében szunynyó különféle elfajlásokat. Azonban nem mindig érnék célt a folytonos korholással, mert nagyon könnyen megöröhetnek például az is, hogy a gyermek lelke tekintetben lesz s a szűgyenített ügyszőlvány kápiszást onnan. Pedig a nevelésnek egyik fővónása abban rejlik, hogy azt a zsenge lelkét úgy neveljük, hogy befőle az érzeltségenként, durvaságot kizsírítsuk s bizonyos finomságot adjunk neki. Adjunk jellemet gyermekeknek, de legyünk tekintettel mindenkor a természetes, egyéni jellem kifejlésztésére, mert az egyéni jellemben nyilvánul meg az ember.

Az egyéniséget mesterségesen korlátozni nem szabad, sőt azt sem kell megakadályozni, ha a gyermekben az egyéni búszűkeség kifejlődik. Az egyéni búszűkeség a gyermekben saját tehetségenként tudatában fejlődik ki. Csak aztán ne legyünk ámüres, lehetetságet az, amely búszűkeséget érlel a gyermekben s ne is legyen képeződés, mert akkor a gyermek fejlődését nem elomozditani, de megakasztani fogja!

A folytonos korholás a gyermeket elkeseríti s lelkében legutóbbször a gyengeséget, tehetetlenséget érzetet fejezti ki. Elkeseredik a gyermek saját gyengeségét fölött és búskómor lesz. De eddig ne engedjük már fajulni a dolgot. Az ilyen gyermeket buzdítsuk, sarkaljuk és szeliden bánjunk vele. Ha eredményt, haladázt mutat föl, elismerésünkt nyilvánítsuk s dicsérséjk meg a gyermeknek. Ut megnyugvást és megelégedést fog ez a gyermek lelkében kelteni!

Az iskolában a kedvencek folytonos dicsé-

Másnap reggel kedélyesen megreggelizve munkához látott. De amit a tollat kezdte vete, fülebe csendült a tegnapi esti diskuszus:

— A szerelem a siron túl is élt!

Dühösen kapott végtelmenül száraz, de éles analízissel készülő nagy művenek folytatásába... Hába, a fekete betűk, mint apró kis gömbök — ugrálni, táncolni kezdtek előtte és élesen hallotta gunyos hahótáncát. — Tiszelt professor! szeretett ön valaha?

A percek multak és bár igyekezett megfeszíteni minden figyelmét, egyre azon kapta rajta magát, hogy ábrándozik, mint egy szerelmes kis diák. Hogy miről? Édes Istennem, egész semmi-szegekéről. Régen ködbe tüni rózsás arcok, megfakult virágok, elnémult dallamok zsongtak körülte... Hába esővírka, a kemény, figyelmeczel koponya ez egyszer felmondta a szölgálatot! Lelkének olyan hurjai lettek megpendítve, melyekről azt hitte, hogy örökké pihenni fognak. Boldog nyugalmát sajnálni kezdte és szörnyen dühöngött. Hirtelen lecepta a tolat, felugrott és kinyitotta az ablakot. A hűsveti harangzó lágyan ringatózott a langyos tavaszi levegőben, lent az utcán vidám, mosolygó emberek sétálgtattak és a virágos kalapok alól névő leányarcok tüntek elő.

És Schultz professor nagyon, de nagyon furcsán érezte magát...

MÁTHE ZOLTAN.

rése sem helyes. Egyrészt azért nem, mert a sok dicsérséttől elbizáyni magát a gyermek, könnyen visszatejődhetik; másrészt, mert társai a „kedvenecet” meggyölölhetik, sőt nagyon gyakran olyan zsenieket van a kedvence folytonos dicsérséket, mintha a tanító részrehájo volna.

Nem akarom azonban most azt fejtegetni, hogy mennyire téves számvetés nérik a tanítót, amikor kulturális ténykedésben részrehájlással vádolják; — csak egyszerűen arra utalok, hogy az ilyen vádaktól egy kis tapintattal, fáradság nélkül, igen könnyen megkímélhetjük magunkat!

A közönség köréből.

Vetjük a következő tartalmu levelet:

Az „Alsólendvai Híradó” tek. szerkesztője

Helyben.

Ez év április hó 14-én megjelent becses lapjában Egyrésztől rovat alatt a lendvai kereskedők jogtalán, akára vagy akora, sértoen és lealazón lettek a nyilvánosság előtt meghurcolva.

Egyrésztől bator vagyok úgy a saját, mint kártársaim érdekében becses figyelműen körülményes felhívni, miszerint sziveskedem tudomásul venni, hogy a bűntett egyen nem kereskedő, de még csak sztozes sem, sőt töböt mondok, még csak ne vé is sincs.

Előzetesen bízom a nyilvánosság előtt megírt híradásait kárem a legközelebbi számban kijavítani sziveskedjen.

Melynek vártában naradtam tisztelettel

Alsólendván, 1908. ápr. 26-én

Marton Kálmán, kereskedő.

Én nem értem Marton Kálmán kereskedő urat, és éppen ezért nem tudom felfogni, mivel hurcoltam meg olyan *jogtalanul, sértoen és lealazón* a helybeli kereskedőket. Tessék elhinni, hogy b. levelének vétele óta nagyon sokször átolvastam kifogásolt cikkemet, de abban a jogtalan és lealazó sértoenék meg halvány árnyékát sem tudtam fölledezni. Igaz az, hogy az illető illető egyenre vonatkozó reszt így zártam: „Mondjuk, nagyon resteljék a dolgot, hogy megörömt, mert ebből azt kell következtetnünk, hogy a helybeli kereskedelem olyan zilált viszonyok közé került, hogy tisztességes munkával vajmi nehéz a boldogulás.” De a legutolsó iskoláusi is tudja, hogy ezzel nem azt mondom, hogy akár Marton ur, akár t. kártársai *nem tisztességesok*, hanem csupán a lendvai kereskedelemmel szemmel látható vetegatásait akartam ezzel a dologgal kapcsolatlá hozni.

A sértes tehát a cikk eme részében nincs meg, amire különben nagyon könnyen rájöhet Marton ur, ha igyekszik megörömti a mondatot. Éppen ezért nem hiszem, hogy akadjon még egy ember Alsólendván a kereskedőik arn között, ki magára nézve sértoenék, lealazónak találja annak megemléstét, hogy egy ember, aki *tanult kereskedő*, törvényellenes cselekményért hatóság elé kerül. S ha van is, ezt igen-igen nagy bizáttal venném tudomásul, mert szomorú bizonyítványa lenne ez az illető urnak.

Megengedem, hogy Marton urnak fájt az, hogy az elítelt egyént *kereskedőnek* tituláltam, de jobban fájtál az, hogy nem írtam ki a nevét s így a közönség előtt mindenki gyanusssá lett, aki csak él. De az már igazán a privát gustuszotól függ, miként íróg meg valamit s megöröme-e egyáltalán valamit. Ha nem egy család, beteg emberről lett volna szó, tessék nyugodni lenni, megírtam volna a nevét is. De vannak esetek az életben, mikor a szíve irányítja az újságíró tollát.

Az elítelt egyént én *kereskedőnek* ismerem, aminthogy igaz is. Ó már évtizedek óta *azon* a pályán működök is, hogy jelenleg nem az ő nevével áll az üzlet, ez nem zárja ki azt, hogy ne lehessen kereskedő. De ha Marton ur nem osztja véleményemet, vagyis másépké értelmezi a kezdeti minőségét, végül ha olyan nagy bűnt követtem el azáltal, hogy egy *volt kereskedő* kereskedőnek merem nevezni: egyszerűen előllok az útból és legyen Marton urnak igaz.

Ne haragudjon tehát senki, hogy nem találtam a cikkben abszolúte semmi lealazót és sértoet. Ennek nem is szabadna megörömti, annál is inkább nem, mert tisztelem, becsülöm a helybeli kereskedőket kár s távolról sem áll szándékomban önértékelnem megserétni. Előbb sem volt, ezután sem lesz.

Egyébként: Béke veünk!

Oszesly M. Victor, fel-szerk.

tulajdonképen a legnagyobb ideálísták, álmöskéket fölönök, legyváratk ostromolnak... Hát a csontok méreteiből, összehasonlításából akarja ön kimagyarázni a fajok kiválását és az emberi érzelme evolúcióját?... Oh, oh balga ember! Lássá, én is kuttattam, böngésztem egész életemben, mint ön s most látom csak be, hogy á dicsőség, amit keresztet, úres fantom; lélet életem egy színtelen iseravet, fáradságos pedig hibávaló volt.

— Schultz dühös replikával akart kirukkolni, de megszóllta a másik koponya:

— Tiszelt uraim, én fiatalon haltam meg, nekem nem volt módomban a tudományt garmadába gyűjteni, igaz, hogy nem is volt valamé éros ódalom a tudomány, de volt fiatal, szép kedvesem... És most úgy érzem, hogy csak az ő íranta érzett ölhatalan nagy szerelmem maradt meg bennem, ami földi. Á többi elmosódott, elfakult. Eméik, tudás, ábránd, mind elmúlt, kihunyott, egyedül a szerelme él a siron túl és a maga ragyogó feljese színyompájában. Tiszelt professor, szeretett ön valaha?

— Ostobaság! — kiáltott fel Schultz tanár és oly erővel ugrott fel karosszékéből, hogy majd földöntötte az íróasztalt. Körülnézett és csodálkozva dörszölte meg a szemét. Szivarja meg ott füstlögött az asztal szélén és a villanylámpa kékes fénykörében gunyosan vigyorgott a két fehér koponya.

— Az örödbge is, elaludtam, — szólt és egy nagyot szippantott szivarjából...

HIREK.

Véres utcai harc.

Még élénk emlékeztében lehet olvasóinknak a véres körsemély összetűzés, mely tavaly husvét hétfőn történt városunkban. Egy Tón Pál nevű környéki ember ivás közben, minden ok nélkül oroszra leszárt Sőtörj Józsefet, egy régi ismerőst s hogy rettenetes büncéret ne süljönna az igazságszolgáltatás kezébe, meg akart szökni. De elfogták és börtönbe vetették. — Azóta szegény Sőtörj József sírdombját befedte a fű, emléke kezd elmosódni az emberek lelkében, de éjente feljár kísérteni a sírból és ilyenkor vékony, átlatzó csont-ujjal megint a gyilkosát...

Csaknem ilyen szomorú, csaknem ilyen veszetes bűncselekedés történt most is, ugyancsak husvét hétfőjén. Verszómjót elvuklaj, garázda legények borzalmas utcai harcot vívtak a Deutsch-féle körsemély környékén, melynek négy sok a sebesülte és csak az Uristen csodája, hogy halálsejt nem történt.

Maga az eset a következő: Vég vilt az élet hétfő délután a Deutsch-féle körsemélyben. Szólt a nóta, a pajkos csipkelődés, mígmen a békés mulatozásba beleszólt városunk két veszedelmes alakjának, Nagy Ferenc és Nagy Zsigmond legényeknek hirtelen megjelenése. Mert nagyon jól tudják az emberek, hogy a két testvér nem hiában jelenik meg valahol s ha megjelentek ott a verekedés elkerülhetetlen. Így történt most is. Először csak szeliden tolt a piszkálóds, később durva szitokká fajult, mígmen előt mentek a legények. Az első fél, mely letek kapott, Horváth Vendél volt. Szóváltás közben Nagy József egy boros-üvegét vágott hozzá. Csakhamar előkerültek a bicskák s harci jellegű öltözött a verekedés. A második sebesült Vida János volt, kinek kezét szurta meg Nagy Ferenc. Ezután a verekedők elhagyták a körsemélyt, de az utcán még borzalmasabban folytatták a vérengzést. Tóth Vince a fején kapott egy súlyos szurást, mely Nagy József későlt elcsúszott, Spilák Matyas ott a hátán. A legborzalmasabban Spilák sérült meg, ő hatában markolatig megmártotta a kését Nagy Ferenc. Spilák midőn érezte a szurást, menekülni igyekezett s hogy ne vesztis senk vért, az újját beledugta sebébe. Azonban így is nagyon sok vért vesztette, minek következtében egy helyütt összeesett. — Ő rajtuk kívül még igen sokan megsebesültek, kik még mielőtt a csendőrök jöttek volna, elmenekültek. A két garázda Nagy-üj ellen az eljárás megindította.

Érdekes, hogy midőn kedden felkerestük Dezsény János körsemélyt s megkérdeztük az elözményekre vonatkozólag, ő eltagolta, mintha az ő körsemélyban történt volna az üresszerűs, sőt nem is voltak nála aznap a Nagy-fülek és a verekedők list is, mely szerint elejétől végig az utcán járszódt le, csak utólag értesült. Mi elhiszük, de a peccan van egy öregasszony, az folyton rázza a fejét...

— **Az adókvetés.** Minden 3 évben újabb tárgyalják a III. oszt. kereseti adókat. A tárgyalást megelőző bizottságok alakítanak az adóhivatali kerületekben. Ezekbe a bizottságokba a pénzügyminiszter is, meg a vármegyei alispán is nevezik ki tagokat, hogy a különböző nézetek és ismeretek érvényre juthassanak. A zalaezseri pénzügyigazgatóság most tudatja, hogy a bizottságok már megalkakultak. Az alsólendvai kerületben a bizottság elnöke: Karabélyos Elek; helyettese: Hajós Mihály; rendes tagok: Poliak Lázár, Belosics János, póttagok: Füss Nádor és Csaplovics József lettek. Az alsópánytagban a bizottság Tivadar Ferenc, Tomka Mihály rendes, Toplak János és Gazdag János póttagok osztotta be.

— **A megyei függetlenségis párt gyűlése.** A zalaezseri függetlenségis párt május hó 4-én délelőtti 11 órakor Zalaezseren pártgyűlést tart, melynek tárgyai: 1. A pártszervezés előkészítése. 2. A megürlött pártgyűző állás betöltése. 3. A jelenlegi vármegyei aktuális ügyek megbeszélése. 4. Egyéb tárgyak és indítványok.

— **Értekelet az alsólendvai vasút ügyében.** Muraszombat lapjaink írja: Legfőbb ideje, hogy már egyszer történjék valami a muraszombati-alsólendvai vasút érdekében. Lapunk egyik multkor számában, a járási Gazdákör üléséről hozz-

tudósításunk kapcsán megemlékezett arról, hogy ezúton az útlelen gróf Bathályán Zsigmond országgyűlési képviselőnek szóvá tette az ügyet és azon nézetének adott kifejezést, hogy ha az engedélyt nyert Barthalos István nem lesz semmi, új tegeyen más, de a mozgalomnak meg kell indulni. Helyesülök kommentálunk akkoriban a nemes gróf szavait s kifejezést adtuk a közvélemény akaratának, mely szíjment sűrgeti a vasutiterv előkészítését. Ennek hatása alatt most Barthalos István — aki már egy ízben megmutatta, hogy tud vasutat építeni — kérelmet intézett Póstay Pongrácz főszolgabíró utján gróf Bathályán Zsigmond országgyűlési képviselőhöz, hogy a járás érdekelségét egy legközelebb megtartandó értekezletre hívja meg. Ertesülniünk szernit ez az értekelet f. hó 22-én, kedden d. u. 2 órakor lesz megtartva gróf Bathályán Zsigmond elnökségével s azon megjelent Barthalos István engedményes is, aki elő fogja terjeszteni a mozgalom megindításának módjait.

— **Helyreigazítás.** Mult számunk vezetőhelyén közölt husvéti cikkbe sajtóhiba csuszott. Az 1-ső hasab 25-ik sorában leold mondat, mely így szól: „Évről-évre megújítja a katolikus világ a nagy Szellem *menybenemutolenek* emlékműnepeit,” így értendő: „Évről-évre megújítja a katolikus világ a nagy Szellem *feltalandoasanak* emlékműnepeit.” Krisztus tudvalegővel feltaladása után 40 napig a földön járt csak 40 nap múlva ment a mennyekbe.

— **Tanító-gyűlés.** A Zalamegyei Általános Tanítótestület muraközti tanítókére ez évi közgyűlést május hó 7-én d. e. 10 órakor Rákacizán, az általi népiskolában tartja meg. A közgyűlés előtt „Veni Sancte” lesz.

— **Tífuszjárvány Szombathelyen.** Mint olvasóink előtt is ismeretes, Szombathelyen a hasi nagymáz (tífusz) járványosan uralkodik. Az ottani hatóságok mindent megtekett a járvány előltozásra, sőt az ottani es. és kir. 48. hadiegej szlo szer. parancsnokság legutóbbi drendelhe, hogy azoknak a póttalrekezősoknak, kik idáig Szombathelyen hivattak be gyakorlatra, további intézkedésig — a járványra való tekintettel — nem kell bevonulni. Ezt a rendeletet tegnap déli ótlettek közhírré Alsólendván.

— **Uj postapépület.** Mint említettük, postánk új vezetője a Kanizsai- és Baross-utca-terkolatánál levő telken egy modern postapépület emeltet. Az új épület tervének készítése, mint értesülünk, Ascherl József helybeli építész vállalta le.

— **Ellopták a pénzt.** Egyik zalaezseri lapban olvassuk, hogy Vörös Gyuláné sz. Bedó Matild alsólendvai lakos adóitssz nejnek 70 kor. pénzt mult pénteken délután egyik zalaezseri üzletből, míg a vásárlással volt elfoglalva, ismeretlen tettes ellopja.

— **Gyilkosság a cigánytáborban.** Husvét hétfőjén nagy muri volt a közeli Sencyháza határában levő cigánytáborban, az erdőben. Többek között megjelent ott a csesztregő határban tanayzó cigányfamília is, valamint a család egy katona-fia névvel Oláh József, ki a nagykanizsai ezrednél állomásozott s a husvét ünnepek alatt szabadságon volt. A muri kora délutántól késő estig eltartott, sőt eltartott volna tovább is, ha a romák hangos mulatozását egy kellenetlen incidens meg nem zavarta volna. Ugyanis Oláh József addig-addig hengegett a paradés mundaerjával, mígmen egyik cigánylegény, Kolompár Gábor megszölte a hengegésért. A cigánybaba hősökön kezdett, majd pedig öre ment Kolompárral Kolompár beszaladt a sátorba, egy vasváltat ragadtott, melyvel a bakát teljes erejébe felbe szurta. Oláh József nyomban szoroyt halt. Az esteről értesítettek a csendőrségre, mely nyomban jelentést tett a katonai ezredparancsnokságnál. — A gyilkos cigányt elfogták.

— **Alapítvány vád.** Ismeretes olvasóink előtt az a per, melyben a tárgyalás márc. 23-án az alsólendvai törvényszék előtt s melynek hőse dr. Chikló Sándor és Halász Zsigmond volt. A tárgyalás megkezdése előtt Vucsak József helybeli díjnok, aki szintén a tárgyalásra ment fel Egzerszger, beszéde elegettyed az egyik vádoltat, Czigány Mihály novai lakossal, mire Halász odamint hozzájuk s figyelemztette Vucsakot, hogy ne beszéljen a tárgyalás előtt, Czigány majd ugvis megmondja az igazat. Vucsak nem beszélt tovább, de tett valami mást. Minden alap nélkül feljelentette Halászt a törvényszéknek, feljelenít-

sebe belefoglalván, hogy neki Halász azt mondta, hogy „ne tanítsa ki a vádoltat.” A törvényszék e hó 22-ikére tüzte ki a tárgyalást, melyen tanuk nélkül szerepeltek közöttük Bukányi Ernő, lapunk kiadója is. A tanuvalomások azonban nem fedték a vád igazságát, miért is a törvényszék Vucsakot elutasította s a köllőcségek elmarasztalta. — Halász különben, mint halljuk, alapítvány vádasközlőként a zalaezsergzi kir. törvényszéknek feljelentette Vucsakot.

— **Egy másik per.** Halász Zsigmond feljelentette az itteni jársbírósnágn dr. Chikló Sándor ügyvédet, mivel Chikló őt többek szemben megrágalmazta. Ebben az ügyben szerdán ítélezte a bíróság, elítélvén Chiklót 100 korona pénzbírságra, felperes köllőcségek megfizetésére, valamint arra, hogy az ítélet egész terjedelmében vádolt köllőcséget az Alsólendvai Híradóban közöletessen. — Chikló az ítélet enyhítésért, Halász súlyosbításáért vasárnap.

— **Megjötték a fessék.** A mult héten jöttek meg a tavasz hírnekei: a csesztregő fessék. Kedves csipegessé száltak az ismerős házakra, maó igazan itthon vannak. Mert a fesske, a kis arisztokrata jószág csak telceni vonul elment vidékre. Nálunk van o titlion; új alapít család is itt költi ki fiókait. Delen csak vendég a fekete frakkos madár, amely legbiztosab hírnöke a tavasznak.

— **Az új ipartörvény ismertetése ma, vasárnap délután 3 órakor lesz a városbati tanácssteremben.** Az érdeklődőket szivesen látjuk.

— **Boravalló rendszer megszűnése.** A magyarországi pincerek szakszervezete olyan tervet dolgozott ki, melynek értelmében boravalló-rendszert hivatalva megszüntetni. A jövőben nem lesz főpincer, hanem az a pincer, aki fölsozlják, egyben fizető pincer is. A boravalló megszűntetését pedig így gondolják, hogy a vendég a fogyasztott után tíz százalékol fizet a pincernek munkája fejében. Ezt a százalékol a fizetésnél az elfogyasztott etelek számlájához írja. A legközelebb százalékol három krajcár, a legnagyobb százalékol öt forint lehet. Ez a rendszer a megvalósulás utján van s meg ez év végén elebe lép. Kérdés azian csak az marad, hogy a társaságok em kettőre tagjai, a pincerek, akik jövődelen tekintetében a szökek után az miniszterelnök előtt számitanak, mi cimen nevezik az új fejadót a boravalló megszűnésének.

— **Új iroda.** Halász Zsigmond helybeli lakos a Király-féle fonalcz házában egy ingatlan adás-veteli bankkölcsön és hazai árucikkék eladásának közvetítésével foglalkozó irodát nyit.

— **Kipattant titok.** Még a mult év október történt, hogy Zserdin Józsefné nagypapján lakosított ismeretlen tettes 50 korona értékű ruhamentűt ellopott. Mindegyike sikerült a tolvajnak titokban maradnia, mígmen végre most kipunhatott a csendőrök és Cipzó Péter hozzafuinan-gegyi lakos szemében elfogták.

— **Boldog apa.** Nem új történet; sokszor megesett már, amióta Amerikát járja a magyar. Biczó István két évvel ezelőtt meg a Balaton mellett metszette, kaplatta a szőlőteket. A keresetből megélt becsületelt. Elfogta azonban őt is a vágy, hogy hajlék szerzenen s öregegére egy kis földet, hájleket megvenjen. A földet megvenni kiment Amerikába. Itt megkapta fiatal feleségét, azzal az igercettel, hogy egy esztendő alatt hazahozza a sok pénzt, azután veszek földet, hájleket. Istók azonban nem jött, sőt levelet sem küldött, mert nem is tudott írni. Az asszony kétségek gyötörte. Az ismerősök szöbeszedésűen ikínózták a csinos asszonyt. Hol itt, hol ott bukkant fel a hir, hogy Biczó amerikaiasan meg is hazasódot és sohasem tér vissza. Az asszony eleinte sírt, később haragudott az urára s végül megvigasztalódott. Biczó István pedig a mult héten épp akkor toppant háza, amikor a kis hátr keresetelőre vittek. Csak nagy erővel tudta megkezeztetni a robosztus embert, hogy betegesen fekvő feleségét agyon ne üsse. Néhány koponyát így is betört s nem várva be a csendőröket, elintit a vidékről.

— **A katoriak segélyezése.** A Mura legutóbbi áradása folyótan ügyöszóván egészen víz alá került a zalai Körök község. Nem kevesebb, mint 117 ház lakóját öntötte ki az ár, mint az ürget s 117 lakóhoz közül 24 ház összedült. A kirá mintegy 61.000 korona volt. — Zalamegye alispánja most gyűlést intélt a károsultak javára s evecből megkereste az alsólendvai folszolgabíró hivatalt is.

— **A közegészségügy dicsősége.** Ami rend- és szabályellenesség csak elképzelhet az elme, azt mind megtalálhatjuk városunkban. Mig Mucsán — a kupaakác legutolsó tagja is tudja, hogy a falu közegészségügyénél fontosabb tényező el sem képzelhető, addig nálunk a közegészségügyet kutyába sem veszik. Az utcákat csak minden száztizedében egyszer öntözik, a sörpést déliótt vagy délután végéztetik, az udvarokból az utcára ömlik a trágyái, a házak környéke egy jókora szemétdomb, — de amiről most akarunk írni, az egyszerűen disznóság. Arról van ugyanis szó, hogy egyes háziurak a püccögődírtisztítást a kora esti órákban végéztetik. Pénteken este 8 órákor például egy ács-utcai házból nyitott vedrekben hortáik ki a püccögődur ürülékét, ami természetesen irtózatós büzzel jár. — Nohát ez skandalum! Ilyesmí csak itt történhetik meg megtorlatlanul! Sürgős szabályrendeletet kérünk hozzá, mely megtiltsa, hogy egy egész város egésze ellen ilyen vakmerő módon menyerleztessenek.

— **Elkobzott fegyverek.** A csesztri csendőrségi három pórszombati lakosnál engedély nélküli löfögvért talált, melyeket elkobzott s az illetőket az iteni szolgabírósnál jelölték be.

— **Egy példa.** A Keszthelyi Hirlaphoz olvassuk: „A fősolgabírói hivatal dícséretes buzgalommal vizsgálja a piac élelmiszereit, melyekből próbákat vesz s ezeket vegyvizsgálát alá hocsátja. A vegyvizsgáló-állomás a napokban értesítette a hivatalt, hogy két üveg tejet haminak talált. Ezért a fősolgabírósnak azt aszonynt érzékenyen megbüntette.”

Talán jó volna követni a derék keszthelyieket! Mert nálunk is pancsolják ám az élelmiszereket, csak utána kell nézni!

— Az „**Ország Világ**” legújabb száma a szokásos gazdag és előkelő tartalommal jelent meg. A lap élen a jubileumi árcsökkentés találatát hozza tartózkodó cikkeivel, melyet sora követeinek Csudáky Bertalan érdekes cikke a Karnevalról, Gárdos Sándor, Harmath Lujza és Lapóssy H. Jánosné novellái és Farkas Emőd regénye. Külön kiki foglalkozik raktárak, Pénzügyi tanácsosai, a kasszósodérbert vagy jubilat végzergatóival. Verset e heten Móra István, Fehér Jenő, Jeszenszky Imre és Nevelős Gyula

írtak az „**Ország Világ**”-ba. Régi szokásoldól híven az „**Ország Világ**” ez éven is ismereti a párisi „**Salon**” tartálat s az ott kiállított festmények közül bemutat néhányat. Szantalan karnevalról, Csudáky cikkével kapcsolatosan, több aktualis illusztráció, mint az abruzi herceg és menyasszonya, a veltsi herceg német ezrede élen stb., továbbá érdekes vorok egészítik ki az „**Ország Világ**” e heti számaak tartalmát.

Szerkesztői üzenetek.

Körmárcsók. Kösözönjük a szép költeményeket. Údv. D. J. a két vers nagyon ismerős, mintha ezekkel azelőtt már találkoztunk volna velük valahol. Nem a Z. hárszájain — Szóval éljük mindketten.

A bá utat. Még diétáns-munkának is gyengéske. Jobbat, véleosebbit.

Közgazdaság.

A Triesti Általános Biztosító Társulat

(Assicurazioni Generali)
f. évi március hó 20-án tartott 70-ik közgyűlésén terjesztették be az 1907. évi mérleget.

Az előttnk fekvő jelentéséből látjuk, hogy az 1907. december 31-én érvényben volt életbiztosítási fokozásokkal 26,660,849 korona 08 fill. 3. Letételemyezett értékpapírokra adott kölcsönök 4,017,791 korona 92 fill. 4. Értékpapírok 209,404,916 kor. 74 fill. 5. Tárca váltók 842,350 kor. 85 fill. 6. Részvényesek biztosított leköszült kibocsátása, melynek egyenrebeség 18,249,457 kor. 21 fill. Összesen 323,629,347 korona 57 fillér.

Ezen értékek 655 millió korona magyar értékre esik.

1. ingatlanok és jelzálog követelések 60,625,971 K. 77 fill. 2. Életbiztosítási költsévények adott kölcsönök 26,660,849 korona 08 fill. 3. Letételemyezett értékpapírokra adott kölcsönök 4,017,791 korona 92 fill. 4. Értékpapírok 209,404,916 kor. 74 fill. 5. Tárca váltók 842,350 kor. 85 fill. 6. Részvényesek biztosított leköszült kibocsátása, melynek egyenrebeség 18,249,457 kor. 21 fill. Összesen 323,629,347 korona 57 fillér.

Ezen értékek 655 millió korona magyar értékre esik.

A társaság összes tartálékai és alapjai, melyek első rangu értékekben vannak elhelyezve, az idei áttalalások folytán 292,979,502 korona 70 fillérrel 323,629,347 korona 57 fillérrel emelkedtek, melyek következőképpen vannak elhelyezve:

1. ingatlanok és jelzálog követelések 60,625,971 K. 77 fill. 2. Életbiztosítási költsévények adott kölcsönök 26,660,849 korona 08 fill. 3. Letételemyezett értékpapírokra adott kölcsönök 4,017,791 korona 92 fill. 4. Értékpapírok 209,404,916 kor. 74 fill. 5. Tárca váltók 842,350 kor. 85 fill. 6. Részvényesek biztosított leköszült kibocsátása, melynek egyenrebeség 18,249,457 kor. 21 fill. Összesen 323,629,347 korona 57 fillér.

Bucsuszó.

Mindazon jóbarátaink és ismerőseinknek, kikől Lendvaujáról való végleges távozásom alkalmával — az idő rövidége miatt — személyesen bucsut nem vehettem, ez utt mondok szívélyes „Istenhozzád”-ot. Tartsanak meg jó emléktükben!

Lendvaujafalu, 1908. április 22-én.

STEPINA ANTAL.

Egy 2 szobából, konyhából és kertből álló utcai lakás, az állomás közelében, május 1-ére

kiadó.

Bővebbet a háztulajdonosnál, **Török Sándornál** Alsólendván.

Értesítés.

Van szerencsém Alsólendva és vidéke n. érd. közönségének b. tudomására hozni, hogy **Alsólendván, a Fúton** (a templom átellenében levő Ivánits-féle házban) **1908 május 1-én** egy újonnan berendezett, a mai modern kor követelményeinek mindenben megfelelő, dúsan felszerelt

fűszer, csemege, norinbergi, rövid, üveg és porcellán-áru kereskedést

nyitunk. — Amidőn ezt a nagyérdemű közönség becses tudomására hozzuk, bátorodunk hivatkozni az e szakmában szerzett több évi gyakorlatunkra és előre is jelezni, hogy üzletünkben kizárólag elsőrendű forrásokból beszerzett jó árúkat tartunk raktáron, melyeket a legfogadhatóbb és legszilidabb árákon bocsájunk a t. vevőközség rendelkezésére.

Nagyérdemű közönség! Sem költség, sem fáradságot nem kiméltünk, hogy a t. közönség bizalmának a legteljesebb mértékben megfelelhessünk, miért is kérjük, hogy bennünk, mint kezdő kereskedőket törekvésünkben támogattai és rendelkezésével megbizni kegyeskedjen.

A n. érd. közönség becses pártfogását ismételnem kérve, maradtunk

mely tisztelettel

Gombosy és Wendl.

Sollingeri árú-árak nagy raktára.

Hirdetmény.

Alulírott, mint **Koczeth Mátyas örökösei** meghatalmazott képviselője, közhírré teszem, hogy **Koczeth Mátyas** hagyatékához tartozó „Bellatinócz-Vidéki takarékpénztár”-i 137. sz. 200 kor. nevértékű részvény

folyó hó 27-én delelőn kéréseltű 10 órakor írodamban Alsólendván elárvereztetik.

A vételél azonnal lefizetendő.

Alsólendván, 1908. évi április hó 24-én.

KARABÉLYOS ELEK, ügyvéd.

Triesti Általános Biztosító Társaság

(Assicurazioni Generali)

Budapest, V., Dorottya-utca 10. szám.

A „Közgazdaság” rovatban közöljük a „Triesti Általános Biztosító Társaság”

a legnagyobb, leggazdagabb és legrégebb biztosító intézetünk mérlegének főbb számadatait. Teljes mérleggel a társaság mindenkinek, a ki e czéltől hozzá fordul, a legnagyobb készséggel szolgál.

Az intézet elfogad: élet-, tűz-, szállítmány-, üveg-, betörésslopás- és haragotérs és repedés elleni biztosításokat. Közveti továbbá: jégbiztosításokat a „Magyar jég- és vízszintbiztosító r.-t., valamint baleset elleni biztosításokat az „Első o. általános baleset elleni biztosító társaság” számára.

Alsólendván ügynökség: **Freyer Lipót és Vidóczy Ferenc.**